

ПРЕЗЕНТАЦІЯ НА ТЕМУ: «УТВОРЕННЯ ДЕРЖАВИ ІЗРАЇЛЬ ТА АРАБО- ІЗРАЇЛЬСЬКІ ВІЙНИ»

Підготувала студентка
Інституту історичної освіти
63 міпс групи
Сомова Ольга Олексіївна

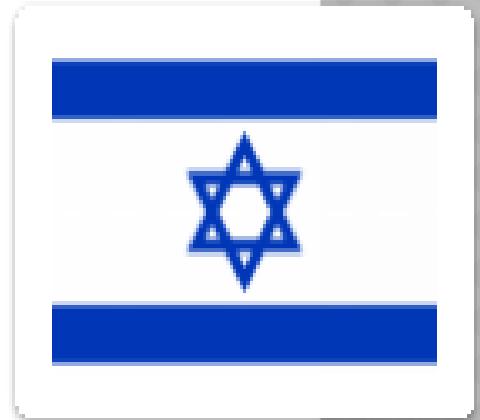
Держава Ізраїль – країна в південно-західній Азії на південно-східному узбережжі Середземного моря. Її незалежність проголошено 14 травня 1948 року на підставі резолюції Генеральної Асамблеї ООН №181 від 29 листопада 1947 року.

Впродовж останніх трьох тисячоліть слово «Ізраїль» позначало як Землю Ізраїльську, так і весь єврейський народ.

Перша в історії згадка слова «Ізраїль» була знайдена на стелі Мернептаха на території Стародавнього Єгипту (кінець XIII століття до н. е.) та належить до народу, а не до країни.

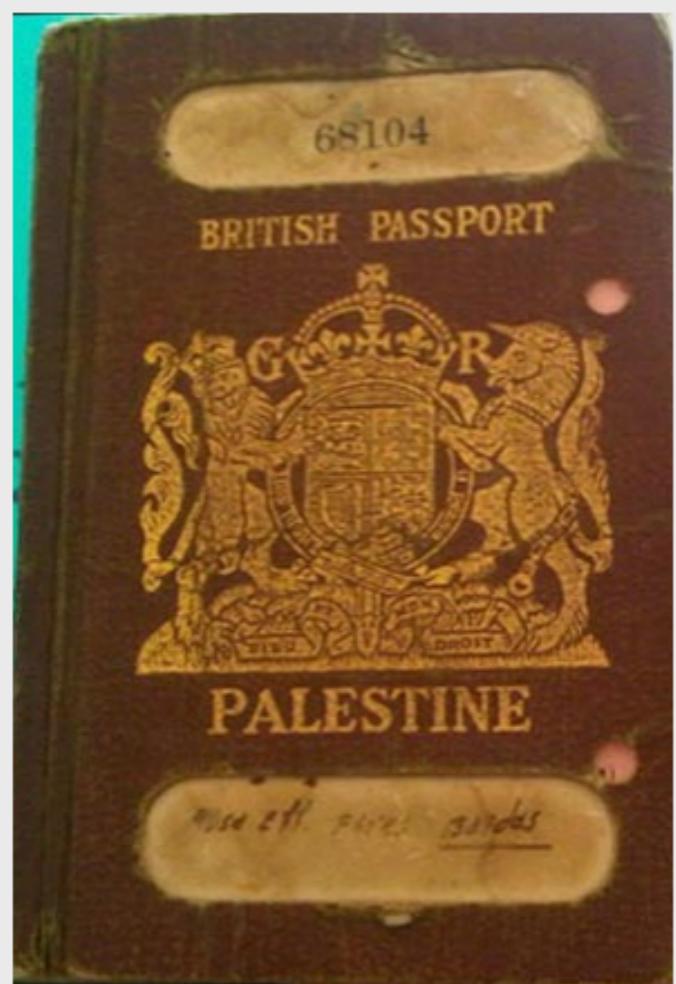
Сучасна держава була названа «Медінат Йсраель» — *Держава Ізраїлю*. У перші тижні незалежності уряд нової держави для позначення громадян країни вибрав слово «ізраїльтяни». Вперше воно було згадане офіційно у виступі першого міністра закордонних справ Моше Шарета.

Одним із центральних завдань сіонізму було створення єврейської держави. Таку державу сіоністи вирішили створити на території Палестини. З 80-их років 19 століття сюди почали переселятись євреї з країн Східної Європи. Після утворення 1897 року Всесвітньої сіоністської організації (ВСО) сіоністи стали створювати трести, які фінансували переселення євреїв до Палестини.

В роки Першої Світової війни Близький Схід став ареною військових дій між Туреччиною та державами Антанти. Для успіху у війні проти Туреччини Антанта шукала підтримки у арабів. Але у 1916 року Британія уклала секретний договір із Францією про післявоєнний розподіл азійської частини Османської імперії (договір Сайкс-Піко), за яким Палестина залишалась в руках Британії.

- 2 листопада 1917 року міністр закордонних справ Британії Бальфур виступив із декларацією, за якою дозволялося створення в Палестині національного осередку для євреїв.
- 25 квітня 1920 року на конференції в Сан-Ремо Верховна рада Антанти надала Великій Британії мандат на управління Палестиною.

З початку 1930-х років, зі зростанням сіоністської колонізації, почав активізуватись арабський антиколоніальний рух. У жовтні 1930 року британський уряд випустив офіційну заяву – «Білу книгу», у якій декларував, що євреї не повинні претендувати на управління Палестиною. Сіоністи негативно поставились до «Білої книги» і вимагали більшої самостійності для єврейського населення.

Після Другої світової війни сіоністи, вимагаючи більшої самостійності, перейшли до терористичної діяльності. Завершення колоніального правління Британії вже було очевидним, тому у лютому 1947 року Британія передала палестинське питання до ООН. 2 листопада Генеральна Асамблея ООН ухвалила резолюцію №181 про припинення британського мандату і розподіл Палестини на дві держави.

БЕН-
ГУРІОН
ПРОГОЛО
ШУЄ
СТВОРЕН-
НЯ
ДЕРЖАВИ
ІЗРАЇЛЬ 14
ТРАВНЯ
1948 РОКУ

14 травн 1948 року ВСО та лідери єврейської спільноти Палестини проголосили створення Держави Ізраїль згідно з резолюцією Генеральної Асамблей.

АРАБО- ІЗРАЇЛЬСЬК І ВІЙНИ

Ізраїль

Война за независимость

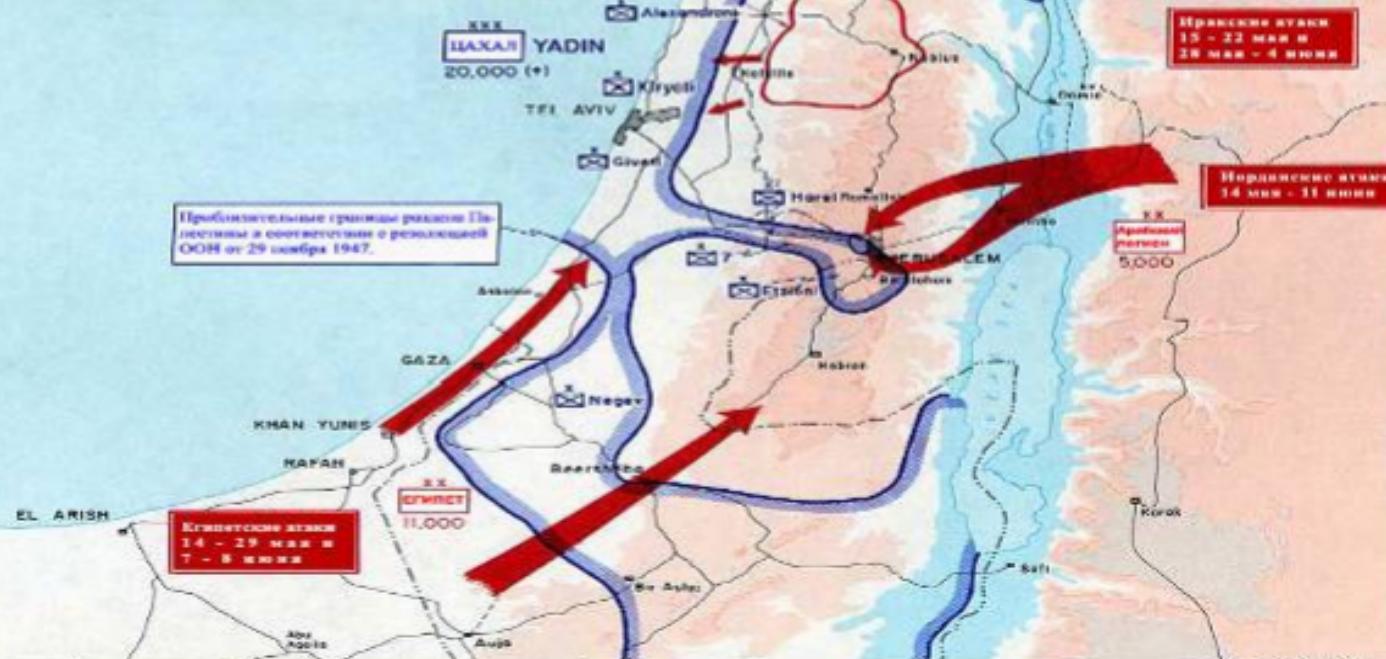
Атаки арабів, 15 травня - 10 червня 1948 р.

1000
ELEVATIONS IN FEET
1000 2000 3000 4000
1000 2000 3000 4000
1000 2000 3000 4000

Средиземное море

Область действия израильских соединений и банд палестинских арабов

36

14 травня 1948 року проголошено створення держави Ізраїль, а вже наступного дня почалась Перша арабо-ізраїльська війна 1948-49 років.

1) Ізраїль

2) Єгипет

3) Йорданія

4) Сирія

5) Ірак

6) Ліван

7) Саудівська Аравія

8) Ємен

1949 року ізраїльська армія захопила південний Негев, 1951 року – північ Синайського півострова. За підтримки Франції та Великої Британії 1956-57 року Ізраїль захопив Синайський півострів до Суецького каналу та Сектор Газа. В 1965-66 вторглись до Західного берега ріки Йордан.

Результатом війни стали 6,7 тис. км² території Палестинської арабської держави на користь Ізраїлю.

В результаті шестиidennoї війни 1967 року Ізраїль захопив Західний берег ріки Йордан, сирійські Голанські висоти та знову єгипетський Синайський півострів. 22 листопада — Рада Безпеки ООН одноголосно ухвалила резолюцію 242, яка вимагала «встановлення справедливого та міцного миру на Близькому Сході.

В різних країнах арабського світу відбулися масові маніфестації на підтримку Сирії, Йорданії та Єгипту.

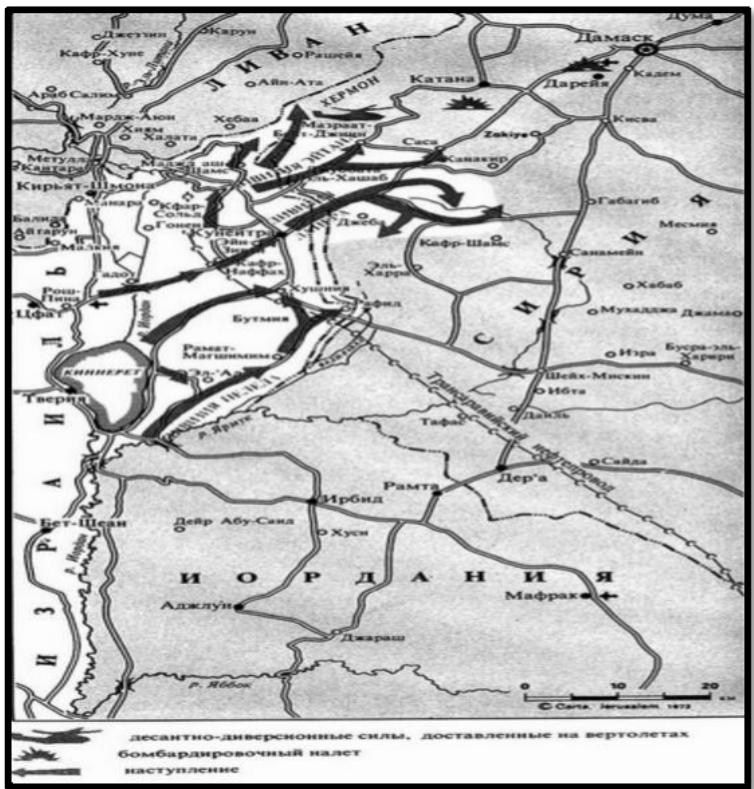

1967-1969 рр. року в зоні Суецького каналу відбулась війна на виснаження.

Її результати наступні:

- 1) Провал спроб Ізраїлю виснажити сили арабських держав і тим самим забезпечити собі безпеку.
- 2) Зміцнення обороноздатності Єгипту і Сирії.

- 1) Розвінчання міфу про непереможність армії Ізраїлю.
- 2) Укладання Кемп-Девідської угоди між Ізраїлем і Єгиптом: Ізраїль вивів свої війська з території Єгипту.

Кемп-Девідська угода не змогла встановити стабільний мир у регіоні.

1978 року ізраїльська армія вторглась до південного Лівану. У серпні 1980 року об'єднаний Єрусалим проголошено столицею Ізраїлю, але світова спільнота не визнала це. В 1981 та 1982 роках ізраїльська армія знову напала на Ліван (Перша ліванська війна).

- 1) Створення Ізраїлем «зони безпеки» на півдні Лівану.
- 2) Введення на територію Лівану сирійських військ, які фактично встановили контроль над країною.

И

Під час Війни в Перській затоці 1990 року Ізраїль піддався нападові з боку Іраку. Перші прямі переговори між Ізраїлем і Палестиною відбулися 1992 року і вже 1993 року Ізраїль визнав Палестинську автономію і вивів війська з деяких окупованих територій. 1994 року був підписаний мирний договір із Йорданією.

2006 відбулась Друга ліванська війна. Конфлікт був спровокований 12 липня ракетно-мінометним обстрілом укріпленого пункту «Нуріт» і прикордонного населеного пункту Шломі на півночі Ізраїлю.

14 серпня в 8:00 ранку, згідно прийнятої 11 серпня резолюції Ради Безпеки ООН 1701, було оголошено припинення вогню. Бомбардування ліванських міст і ракетні обстріли Ізраїлю припинилися.

В даний час Ізраїль контролює повітряний простір і прибережні райони, а також контролює переміщення жителів і торгівлю сектора Газа з рештою світу, за винятком «Філадельфійського коридору» на південному кордоні Гази, який контролює Єгипет.

